

Zarzut trzeci dotyczy całkowitego braku uzasadnienia, gdyż Rada stwierdziła jedynie brak większości kwalifikowanej do przyjęcia wniosku Komisji zgodnie z art. 3 załącznika XI, nie wyjaśniając, dlaczego się z tym wnioskiem nie zgodziła. Zarzut ten dotyczy zarówno dostosowania wynagrodzeń i emerytur, jak i przyjęcia nowych współczynników korygujących.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 4 marca 2013 r. — AS „Olainfarm” przeciwko Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Sprawa C-104/13)

(2013/C 123/20)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AS „Olainfarm”.

Strona pozwana: Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

Interwenient: AS „Grindeks”

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 10 lub inny przepis dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi należy interpretować w ten sposób, że producentowi referencyjnego produktu leczniczego przysługuje prawo podmiotowe do zaskarżenia decyzji właściwego organu o rejestracji generycznego produktu leczniczego innego producenta, przy której to rejestracji wykorzystano — jako referencyjny produkt leczniczy — zarejestrowany produkt leczniczy producenta referencyjnego produktu leczniczego? Innymi słowy, czy z wymienionej dyrektywy wynika prawo producenta referencyjnego produktu leczniczego do ochrony sądowej mającej na celu ustalenie, czy producent generycznego produktu leczniczego w sposób zgodny z prawem i uzasadniony powołał się na produkt leczniczy zarejestrowany przez producenta referencyjnego produktu leczniczego, w oparciu o art. 10 dyrektywy?

2) W wypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy przepisy art. 10 i art. 10a dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że produkt leczniczy zarejestrowany jako produkt o ugruntowanym zastosowaniu leczniczym zgodnie z art. 10a wymienionej dyrektywy może być wykorzystany jako referencyjny produkt leczniczy w rozumieniu art. 10 ust. 2 lit. a)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, s. 67.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-109/13)

(2013/C 123/21)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, O. Beynet i I. Koskinen)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Finlandii naruszyła swoje zobowiązania z art. 49 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE⁽¹⁾ w ten sposób, że dla fińskiego obszaru kontynentalnego nie przyjęła wszystkich przepisów ustawowych i wykonawczych koniecznych do transpozycji art. 2 pkt 1, 2, 5, 7, 8, 9, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 28-35, art. 3 ust. 5 lit. a) i ust. 9 lit. c), art. 9 ust. 1, 2, 3, 7, 9, 10 i 12, art. 10 i 11, art. 12 lit. d) i h), art. 13 i 14, art. 16 ust. 1 zdania drugie i trzecie, ust. 2 i 3, art. 17-23, art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 2 lit. c) zdania trzecie i czwarte, lit. d) zdania drugie i czwarte oraz ust. 3, art. 29, art. 35 ust. 4 i 5, art. 36 lit. a)-e), g) i h), art. 37 ust. 1 lit. b)-u), ust. 3, ust. 4 lit. b) i d), ust. 5 i 9, art. 38 ust. 1, art. 39 ust. 1, 4 i 8, art. 40 ust. 1, 2, 3, 6 i 7 oraz załącznik I ust. 1 lit. a) tiret szóste i ósme, lit. d), f) i j) tej dyrektywy, a w każdym razie nie zawiadomiła o tym Komisji,